

มังกร

ไร้สิ้นสุดล่งกั

หยวนซือไข่ขุนยี่ตาเซน เจียงไคชก

ถ้าไม่เข้าใจ กับนักทำบท กับคนไม่ซิกเซบ

ละแบบโลกมาก หรือเขียนตัวเองเป็นใหญ่

อย่าได้หมายใจไปใครว่ารัก

มีสิทธิ์ที่มังกรเป็นป็นของเราฉบับที่ไปจั่วหัวข้อ

เสี่ยวจันทร

เพชรประกาย

สำนักพิมพ์ เพชรประกาย

มังกรไร้สันบัลลังก์ หยวนซือไข่ ซุนยัตเซน เจียงไคเช็ค

ราคา 150 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

เลี้ยวจันทร์.

มังกรไร้สันบัลลังก์ หยวนซือไข่ ซุนยัตเซน เจียงไคเช็ค.--กรุงเทพฯ : เพชรประกาย, 2555.
176 หน้า.

1. การบริหารงานบุคคล. 2. การแก้ไขปัญหา I. ชื่อเรื่อง

658.403

ISBN : 978-616-7572-64-2

ที่ปรึกษากฎหมาย	ชนินวิทย์ สานุรักษ์ , น.บ., นศ.ม.
บรรณาธิการบริหาร	พิชัย ไชยณานันท์
บรรณาธิการต้นฉบับ	ฐานันท์ ธรรมรักษา
บรรณาธิการ	สุรางคณา สุทธิพงษ์
กองบรรณาธิการ	มารีสา ไกรถาวร วัชรินทร์ กุลสุวรรณ
พิสูจน์อักษร	วิชาญ วิชัยดิษฐ์
ออกแบบปก	นงนภัส พิกุลทอง
ศิลปกรรม	Marrow

© ได้รับอนุญาตจัดพิมพ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย สงวนลิขสิทธิ์
ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2548 ห้ามลอกเลียนส่วนใดส่วนหนึ่ง
ของหนังสือเล่มนี้ มิเช่นนั้นจะถือว่าละเมิดสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

“บ้านเมืองสงบสุข วิชาบูรณซ่อมไม่เกิด
บ้านเมืองไม่มั่นคง
จึงเกิดวิชาบูรณ”

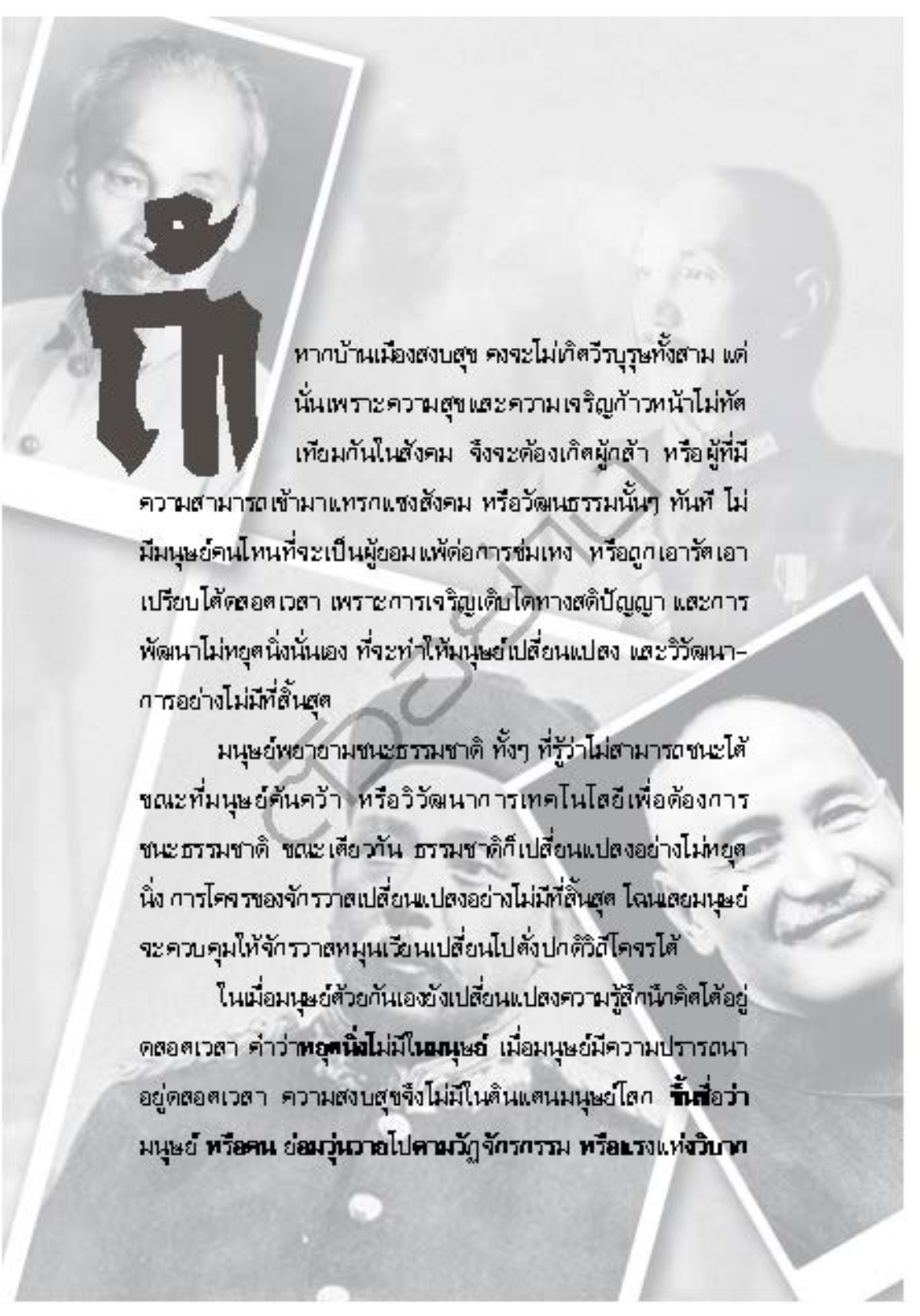

ที่มาของวีรบุรุษ

๗ ๗

๖๖ ธรรมะย่อมสอนอธรรม ๑๑

๑๓

หากบ้านเมืองสงบสุข คงจะไม่เกิดวีรบุรุษทั้งสาม แต่
นั่นเพราะความสุขและความเจริญก้าวหน้าไม่ทัด
เทียมกันในสังคม จึงจะต้องเกิดผู้กล้า หรือผู้ที่มี
ความสามารถเข้ามาแทรกแซงสังคม หรือวัฒนธรรมนั้นๆ แทนที่ ไม่
มีมนุษย์คนไหนที่จะเป็นผู้ยอมแพ้ต่อการข่มเหง หรือถูกเอารัดเอา
เปรียบได้ตลอดเวลา เพราะการเจริญเติบโตทางสติปัญญา และการ
พัฒนาไม่หยุดนิ่งนั่นเอง ที่จะทำให้มนุษย์เปลี่ยนแปลง และวิวัฒนา-
การอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

มนุษย์พยายามชนะธรรมชาติ ทั้งๆ ที่รู้ว่าไม่สามารถชนะได้
ขณะที่มนุษย์ค้นคว้า หรือวิวัฒนาการเทคโนโลยีเพื่อต้องการ
ชนะธรรมชาติ ขณะเดียวกัน ธรรมชาติก็เปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุด
นิ่ง การโคจรของจักรวาลเปลี่ยนแปลงอย่างไม่มีที่สิ้นสุด โลกสมัยมนุษย์
จะควบคุมให้จักรวาลหมุนเวียนเปลี่ยนไปตั้งปกติวิถีโคจรได้

ในเมื่อมนุษย์ตัวคนเดียวยังเปลี่ยนแปลงความรู้สึกนึกคิดได้อยู่
ตลอดเวลา คำว่า**หยุดนิ่งไม่มีในมนุษย์** เมื่อมนุษย์มีความปรารถนา
อยู่ตลอดเวลา ความสงบสุขจึงไม่มีในดินแดนมนุษย์ใด **ก็ถือว่า**
มนุษย์ หรือคน ย่อมมุ่งวนกลับไปตามวัฏจักรกรรม หรือแรงแห่งวิบาค

กรรมที่สะสมไว้ในอดีต เพราะมนุษย์มีวิญญานธาตุที่ไม่มีในสัตว์อื่นๆ นั่นคือ สติปัญญา หรือสิกแซนด์พิเศษ อันรับรู้ว่า ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง สัตว์หรือร้าย ส่ำหรือขาว กลางวันหรือกลางคืน จึงเป็นที่มาของความไม่หัดเทียมอันจะ เกิดขึ้น

เมื่อมนุษย์ถูกกำหนดให้เป็นสังคม และดำเนินรอยตามผู้นำ อันปกครองอย่างเสมอภาค และดำรงไว้ซึ่งยุติธรรม วัฒนธรรมนั้น ก็จะน่าอยู่อาศัยและเป็นที่รักศรัทธายิ่ง แต่ถ้าหากสังคมใดวัฒนธรรมใดเสื่อมสลายกันมาเกินไป หากความเที่ยงธรรมไม่ได้ เมื่อนั้นผู้นำ หรือ ผู้เรียกร้องความเที่ยงธรรมก็จะเกิดขึ้นมาตาม

เมื่อยุคแห่งความเสื่อมกำลังสืบสานเข้ามา บ้านเมืองเกิดความวุ่นวาย ขาดความสงบ ราชสำนักปกครองคนตั้งไม่ใช่คน สูญประชาชนของตนเองตั้งหาสติคิดค้น ชาติและบ้านเมืองตั้งขุ่นม่นก ผู้คนล้มตายเพราะขาดอาหาร และไม่มีกำลังพอที่จะต้านอารยธรรมตะวันตกซึ่งกำลังสืบสานเข้ามาเขมือบอาหารชิ้นสำคัญเอาไป ทั้งๆ ที่ประชาชนทั้งหลายยังต้องอดมือกินมือ แต่สำนักราชวงศ์ซึ่งอึดหน้าสำราญแต่เพียงผู้เดียว เน้หรือโอรสแห่งสวรรค์ ผู้มีบทบาทสำคัญ ซึ่งถือประโยชน์สุขให้กับมนุษยชาติ เมื่อไม่เป็นดังที่คิด มนุษย์มีสติปัญญา ย่อมค้นหาวิธีการหลุดพ้นไปจากราชวงศ์แห่งสวรรค์อันจอมปลอม เพราะไม่ใช่หนทางที่สุข กลับเป็นหนทางไปสู่ประตูนรกเสียมากกว่า

นับตั้งแต่ราชวงศ์ชิงครอบครองแผ่นดินตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 และศตวรรษที่ 18 นั้นเอง ประชาชนชาวจีนโดยแท้จริงไม่เคยได้

รับความสงบอีกเลย แม้ในว่าในยุคเหียนหงชองเต้ บ้านเมืองจะรุ่งเรืองศิวิไลซ์สักแค่ไหน แต่ชาวจีนขึ้นทั้งหมดยังต้องถูกเกณฑ์ออกมาใช้แรงงานหนัก และยังคงส่งส่วยภาษีราคาแพงขึ้นทุกปี

โดยเฉพาะหลังจากที่ราชวงศ์ชิงพ่ายแพ้สงครามฝิ่นอังกฤษ ถือว่าเป็นการพ่ายแพ้ที่สร้างความอับอายคอตรูให้กับประเทศจีนมากที่สุด นอกจากรัฐบาลจะต้องเสียดินแดนและชำระค่าปฏิกรรมสงครามเป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องขูดรีดเอาเก็บประชาชนอีกทั้งๆ ที่ประชาชนยากจนแร้นแค้นอยู่แล้ว นั่นแหละชนวนสำคัญที่ทำให้ประชาชนเริ่มต่อต้านอำนาจรัฐ และเกิดกบฏไปทั่วดินแดน

และที่มากไปกว่านั้น ชาวจีนเป็นชนชาติที่มากด้วยชนหลายเผ่าพันธุ์ จึงแยกกลุ่มชน ตามแซ่ ตามก๊ก เทศ้าของตนเอง เพื่อปกครองตนเอง และเมื่ออำนาจรัฐอ่อนแอ กลุ่มชนตั้งก่อกบฏ เริ่มมีบทบาทตามๆ กัน และสร้างความวุ่นวายให้กับคณะรัฐบาลอยู่เสมอ ประเทศจีนเป็นประเทศที่กว้างใหญ่ไพศาล จึงยากแก่การปกครอง แต่ง่ายในการแสวงหาผลประโยชน์ อารยชนทางตะวันตกเข้าใจจุดอ่อนของประเทศจีนเป็นอย่างดี ต่างก็แสวงหาและแทรกแซงเมื่อมีโอกาส ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย หรือแม้แต่อเมริกา ส่วนแต่ต้องมีการมีบทบาทในประเทศจีนแทบทั้งสิ้น

ด้วยอารยธรรมอันเก่าแก่ และสืบทอดมาเป็นเวลานานนับกว่า 3 พันปี รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและชัยภูมิที่ดี จนนางวงศ์

แผนจูประ เนินผดไปว่า ประเทศของคนนั้น กว้างขวางเพียง
พอ ไม่จำเป็นต้องคบค้ากับประเทศต่างๆ ให้เสียเวลา แต่ค้าขายติดต่อ
กันภายในประเทศก็เพียงพอแล้ว ราชวงศ์ชิงจึงไม่มองโลกภายนอก
ซึ่งเจริญช้าและมาทีหลังแต่ว่ามีพหุภาษาที่รุนแรงกว่า โดยเฉพาะ
เรื่องยุทธโศภณ หรือการแสวงหาดินแดนอันประกอบผลประโยชน์
ซึ่งทั้งหมดนั้นอยู่ในประเทศจีนทั้งสิ้น จึงทำให้ประเทศจีนยิ่งยากใน
การปกครอง เพราะมีทั้งศึกภายในและภายนอกประเทศ ผสมกับการ
มีโลกทรรศน์แคบอย่างพระนางซูสีไทเฮา

ผลในที่สุด นักอุดมการณ์ หรือนักบุญต่างๆ จึงเกิดขึ้นมาก
มาย เป้าหมายสำคัญคือ การล้มล้างราชวงศ์ชิงและขับไล่อาชญากรรม
ตะวันตก ซึ่งสร้างความเจ็บปวดให้กับประชาชนจีนมาแสนนาน โดยเฉพาะ
เจี้ยนผู่ปุ่น ในช่วงปลายศตวรรษที่ ๑๙ เริ่มขยายอำนาจมาทาง
ภาคใต้ซึ่งเป็นเมืองประเทศราชของจีนในเวลานั้น และเป้าหมาย คือ
แผ่นดินจีนอันกว้างใหญ่ ซึ่งอุดมไปด้วยทรัพยากรและชัยภูมิที่ดี แต่
การรุกรานของญี่ปุ่นนั้นไม่สามารถทำให้ชาติอื่นๆ ยินยอม เพราะ
ก็หวังในอาหารขึ้นโต๊ะอยู่เหมือนกัน แม้พระนางซูสีไทเฮา หรือ
ขุนนางสำคัญ อาทิเช่น คังไฮ่หว่เหว่ย หรือดานซือตง จะเฟื่องต้นจาก
หลังไทเฮ่ เริ่มเสนอนโยบายต่างๆ ให้กับต่างชาติ เช่น การปฏิรูป
“อู่ซิว” หมายถึง ให้นับถวายเป็นพระนางมัสติสมีเสียงในกาบริหาร
และวิเคราะห์แผนการพัฒนาประเทศ แต่สุดท้ายจะสายเกินไปเสียแล้ว

เมื่อกลุ่มกบฏต่างๆ รวมตัวกันและทำสายต่างชาตอีกครั้ง และเป็นแผนการที่ราชวงศ์ชิงสนับสนุนอย่างลับๆ อยู่ด้วย นั่นเป็นความร้ายกาจกว่าเดิม เพราะกลุ่มพันธมิตรต่างชาตรวมตัวกันเส่นงานราชวงศ์ชิงอย่างยับเยิน

นับตั้งแต่นั้นมา สนธิสัญญาทุกฉบับของจีนจึงมีแต่เสียผลประโยชน์มากมาย แม้แต่พระนางซูสีไทเฮาเองยังต้องพาพระเจ้ากวางสูตีหลบภัยไปอยู่ที่ซีอาน ชาวต่างชาติจึงเข้าทำสายสมบัติทรัพย์สินอันมีค่ามากมาย แม้ว่าการราชวงศ์ชิงส่งตัวแทนเจรจากันดิภาพ

โดยการยอมสละใช้ค่าปฏิกรรมสงครามจำนวนมากก็จริง เท่ากับยินยอมต่างชาติไปทุกด้าน ไม่ว่าจุลยุทธศาสตร์สำคัญของจีน ต่างชาติก็เข้ามาตั้งฐานทัพได้อย่างสง่างามเย้ย ดินแดนแห่งการค้าสำคัญต่างชาติก็เข้ามาขยายอิทธิพล และเพิ่มบทบาทได้ตามอำเภอใจ การสูญเสียอธิปไตยที่ราชวงศ์ชิงกระทำสนธิสัญญาเอาไว้ ยิ่งเสียผลประโยชน์ให้กับประชาชนชาวจีนเป็นจำนวนมาก ในเมื่อราชวงศ์ชิงยังเพิ่มภาษีราษฎร ความทายนะและจุดจบของราชวงศ์ จึงใกล้เข้ามาทุกขณะ

ช่วงปลายการล่มสลายของราชวงศ์ชิง จึงมีกลุ่มต่อต้านมากมาย แต่ที่สรุปสำคัญอันเป็นแกนนโยบายหลัก นั่นคือกิสนักปฏิรูปและนักปฏิวัติ

นักปฏิรูป เป็นภาครสนับสนุนให้มีรัฐธรรมนูญ และยังคงมี

จักรพรรดิอยู่ภายใต้กฎหมาย โดยการนำของดั่งไถ่หว่เหวีย

นักปฏิวัติ โค่นบัลลังก์ และสถาปนาราชวงศ์ชิง โดยแผนนำของ
ดร. ชุนยัตเซน

ความเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหัน ทำให้พระนางซูสีไทเฮา
แทบช็อก สมทนายใจเอือกสุดท้ายของพระนางก็ยังคัดเลือกราชทายาท
ซึ่งไร้เสียงสาอย่างจักรพรรดิบูยี่ผู้นำสงสารไว้บริหารแผ่นดิน ซึ่ง
พระองค์มีพระชนมายุแค่ 3 พรรษา โดยมีพระบิดาเจ้าชายชุนเป็นผู้
สำเร็จราชการแทน

เมื่อคราวมังกรปีกหัก ประชาชนผิดหวังในารกระทำของ
ราชวงศ์ชิงเป็นอย่างมาก จึงตระหนักเป็นเรื่องเดียวกันว่า **ควรเปลี่ยน
ราชวงศ์ชิงเท่านั้น** ประเทศชาติจึงจะผ่านมารวมไปได้ แม้ว่าคุณนาง
บางกลุ่มลุกฮือขึ้นปกป้องราชวงศ์ แต่ก็ไม่สามารถกระทำสำเร็จ
เพราะ **"ชาวมอหะหมัด"** มุสลิมนับถือชะดากรรณอัน
โหดร้ายจนเดินไปได้ มุสลิมนับถือทางให้ชีวิตเลือดสอออกไปจาก
หัวทุกข์เสมอ เพราะมุสลิมนับถือบัญญัติและศักยภาพศักดิ์สิทธิ์อื่นๆ
ฉะนั้นแล้วบุคคลที่มีศักยภาพทั้งการทหาร ทั้งสติปัญญา และเรียน
รู้วิธีแก้ไขปัญหาก็ตนเองพ้นไปจากขุมมรกได้ด้วยวิธีใด

ในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 เมื่อประชาชนเริ่มมีปากมีเสียงและ
เรียกร้องสิทธิเสรีภาพอิสรภาพมากขึ้น พระนางซูสีไทเฮาและ
จักรพรรดิฉางซุสววรรค ทั้งจักรพรรดิบูยี่ผู้ไร้เสียงสาสืบสาน

เจตนารมณ์ หรือจะเป็นกำหนดฟ้าให้สิ้นสุด**บัลลังก์มังกร** นักปฏิรูป นักปฏิวัติ จึงเกิดขึ้นมากมาย แต่บทบาทสำคัญของหยวนซือเซ่ ตร. ชุนยัตเซิน เจียงโคเชก ส่วนแต่แสดงลีลาและบทบาทต่างๆ ไว้มากมาย เพื่อให้ผู้อ่านรุ่นหลังไว้รำเรียนบทลีลาชีวิตของการเกิดมา

เมื่อเป็นมุกตลกผู้ ตรีษฎาปฏิวัติ

พระวชิรไชย

“มนุษยเป็นสัตว์สังคมและดำเนินรอยตามผู้นำ
อันปกครองอย่างเสมอภาค
และดำรงไว้ซึ่งความยุติธรรม”

หยาบมือไม้ มังกรผู้ไร้มลทิน

- 66 ผู้ที่สามารถทรยศต่อแผ่นดินหรือต่อเจ้านาย ย่อมไม่สามารถจะซื่อสัตย์ต่อใครได้ และยังได้ชื่อว่าเป็นผู้ทรยศ แม้จะมีตำแหน่งเกียรติยศชื่อเสียง ก็ยังได้ฉายาว่า ผู้ทรยศอยู่ดี แต่ประวัติศาสตร์ก็จารึกไว้ ไม่ควรเอาเยี่ยงอย่าง ผู้ทรยศผู้นี้เป็นผู้ที่ทำให้วงศ์ตระกูลเสียหาย ๑๑

หลวงปู่ไข

ดร. ขุนพิทักษ์

เจียงไคเช็ค